

The LED Weekly

published for Vo-Vi fellow practitioners by VoViLED

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

Vol. 8, No. 7 December 15, 1996

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Hoàng Vinh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hoà, Vân Anh, Minh Bảo, Trọng Trí, Minh Sơn, Hữu Lâm và Văn Hoa.

Lời Mở Đầu

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
 Thành tâm nhận được món quà thương yêu
 Trần đầy nguyên lý thật siêu
 Tâm ta tu tiến ta đi tu tiến chung
 Khai thông trí tuệ mỗi vùng
 Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
 Cần khôn vũ trụ kết tào
 Chon tâm thức giác nhiệm mầu khai minh
 Thực hành khai triển hành trình
 Chon tâm thức giác chính mình tự tu.

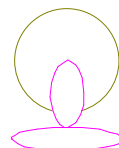
Lương Sĩ Hằng

Thư ngỏ

SỐNG VUI TRONG THANH TỊNH

Khai thông cõi mở rõ thân hình
 Tứ đại hợp thành xét xét mình
 Quy hội chon hồn quy một mối
 Thông dong hành triển rõ hành trình.

Lương Sĩ Hằng

Đề nghị cách sinh hoạt qua Mục Bé Tám tại thiền đường địa phương:

Để khuyến khích các bạn đạo cùng tham gia học hỏi Mục Bé Tám trong các buổi họp tại thiền đường, Ban Biên Tập của LED Weekly xin đề nghị cách sinh hoạt như sau:

- 1) - Chọn hai người trưởng toán, nên chọn người thích sinh hoạt, bàn luận.
- 2) - Người trưởng toán đặt câu hỏi cho các bạn đạo.
- 3) - Bạn đạo thay phiên nhau trả lời tùy theo ý của từng người.
- 4) - Người trưởng toán đọc câu trả lời của Bé Tám.

- 5) - Bạn đạo cùng nhau tham khảo câu trả lời.
- 6) - Có chỗ nào chưa hiểu rõ thì đặt câu hỏi gợi về cho Bé Tám.

Chúc các bạn sinh hoạt vui! Có ý kiến đóng góp xin cứ gửi về cho Ban Biên Tập.

Địa chỉ: VôViLED Co.
 P.O Box 71071,
 Sunnyvale, CA. 94086 USA
 Email: voviled@ix.netcom.com

Mục Bé Tám từ 15-10-96 đến 21-10-96

Copyright (C) 1996 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Tại sao cảm thấy không có lối thoát?
 2. Đường xa xứ lạ là nơi nào?
 3. Tình ở đâu mà có?
 4. Thích do đâu tạo thành?
 5. Làm sao về Thiên Quốc được?
 6. Thần giao cách cảm là sao?
 7. Sự thành thật có hữu ích gì không?
-

Monaco 15-10-96 1:50 AM

Hỏi: Tại sao cảm thấy không có lối thoát?

Đáp: Thưa tự cảm thấy không có lối thoát là không cách gì rời khỏi lãnh vực tâm tư của chính mình, tức là chưa thoát khỏi trần tục và vẫn giữ sự ham muốn từ việc nhỏ cho đến việc lớn.

Kệ:

Thân tâm dính líu chẳng buông trôi
Cảm thấy khó khăn đi đứng ngồi
Chưa dứt tình đời tâm vẫn nhớ
Phản hồn chưa tiến vẫn lùi thôi.

Monaco 16-10-96 3:00 AM

Hỏi: Đường xa xứ lạ là nơi nào?

Đáp: Thưa đường xa xứ lạ là mặt đất, tức là đường xa xứ lạ của phản hồn, lúc nào cũng gặp chuyện rắc rối vì sự sống còn.

Kệ:

Đền đây mỗi lúc mỗi bàng hoàng
Tranh chấp si mê lại khó khăn
Ăn ở không yên vì cảnh động
Xác thân cực nhọc khổ tâm bản.

Monaco 17-10-96 3:25 AM

Hỏi: Tình ở đâu mà có?

Đáp: Thưa tình do tâm linh phát triển đến đâu sẽ có đến đó, càng ngày càng mở rộng đường tu mới gọi là tình chơn thật, trong thực hành thì mới diễn tả rõ rệt.

Kệ:

Cơ duyên sẵn có chẳng lo phiền
Quý tướng khai minh tình quyền luyện
Luyện đạo phân minh đường trí tuệ
Thành tâm phục vụ rất là yên.

Monaco 18-10-96 3:00 AM

Hỏi: Thích do đâu tạo thành?

Đáp: Thưa thích do sự quân bình luồng điện của tâm thức, tiến tới đâu thích và hiểu tới đó.

Kệ:

Quân bình tự đạt tự phân minh
Giải mở khai thông rõ hành trình
Thức giác chính mình không dấy động
Yêu thương tha thứ rõ hành trình.

Monaco 19-10-96 3:00 AM

Hỏi: Làm sao về Thiên Quốc được?

Đáp: Thừa có đường lối thực hành rõ rệt và dứt khoát, tương lai sẽ có cơ hội cho phần hồn tiến hóa về Thiên Quốc.

Kệ:

Quy y giềng mối chẳng lo phiền
Sáng suốt minh tâm cảm thấy yên
Đường lối rõ rệt không thay đổi
Thực hành thanh tịnh tự mình xuyên.

Monaco 20-10-96 1:00 AM

Hỏi: Thần giao cách cảm là sao?

Đáp: Thừa thần là sự hiểu biết trước sự cảm thức, tự nhiên hiểu rõ rệt như vậy.

Kệ:

Tự nhiên biết được rõ như vậy

Cách cảm phân minh tự đổi thay
Trí tuệ không ngừng tâm phát triển
Tự mình sáng suốt tự mình may.

Monaco 21-10-96 3:20 AM

Hỏi: Sự thành thật có hữu ích gì không?

Đáp: Thừa sự thành thật rất hữu ích cho tâm linh lẫn cuộc sống hiện tại, không có gì quý bằng sự thành thật và tu tiến.

Kệ:

Chơn tình quý tưởng không xao xuyên
Thực hiện chơn tu chẳng có phiền
Chánh diện do minh tâm tự thấy
Quy hồn quy vía sống bình yên.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ PHÁP

Choisy Le Roi, ngày 21/09/96

Thầy kính mến,

Trong khoá sống chung Âu Châu vừa qua, tuy đã dự trù trước, đến giờ chót con bị mất hai ngày không đến được với Thầy cùng các bác và anh chị em đạo hữu. Con được vớt vát dự Thiên ca và ngày bế mạc và được 1 phút đến chào Thầy.

Tâm hồn con lúc nào cũng mặc cảm không tu đứng đắn, thiếu đức tin và kiên nhẫn. Đôi lúc con khóc trong lòng vì sao con như vậy. Con có nhiều dịp may mắn đi đến Pháp này, từ cậu con là Lâm Văn Sĩ để khởi đầu từ khoảng năm 1976, được gặp Kim Thân Cha tại nhà ông Chung ở VN. Suốt thời gian ấy con hành thiền lặn hụp, lúc thăng lúc trầm, cộng với những tác động của đời, mẹ mất, ông bà mất...lần lần con đương đầu với cái chết quá sớm. Đến ngày bước chân lên đất Pháp lại đụng chạm với tình duyên dang dở, tình cờ tìm lại pháp đến vài năm sau lại chán nản không hành đàng hoàng. Suốt

thời gian này con áp dụng rất nhiều lời Thầy giảng, phục vụ tối đa các bệnh nhân và gia đình về mặt y khoa cũng như tâm lý ngay cả gia đình con cũng gánh vác về phương diện đó.

Có thời gian con nằm mơ thấy con cứ múa phép bay lung tung lên Trời để bảo vệ người yếu thể. Có khi con suy nghĩ có phải do Trời định đoạt, nghĩ đi nghĩ lại, dù thế nào con cũng phải giữ tâm thanh tịnh, phải tu triệt để mới có đủ tinh khí làm tròn sứ mạng (*nếu thật như vậy*) con phải làm theo gương Thầy lo cho tâm mình trước mới lo cho người khác được.

Đến nay con đã 43 tuổi, cuộc sống ổn định. Sau 2 ngày với Thầy, con thức tỉnh phải dẹp bỏ những suy nghĩ lãng nhãng mà tu tiến. Nhiều lúc mặc cảm thấy các anh chị được Thầy dạy từng ly, từng tí như HL, BN, BH, anh T...., con chìm trong bóng tối không biết Thầy có biết con không ? Về tâm linh, chắc chắn Thầy cảm nhận được việc đó. Con nghĩ gần Thầy về tâm linh quan trọng hơn gần Thầy qua xác trần, phải không thưa Thầy ?

Vài dòng tâm sự cùng Thầy, kể như con đã được đối diện với Thầy để tỏ lòng. Mong Thầy cho con vài lời dạy dỗ.

Kính chào Thầy và chúc Thầy luôn vui mạnh.

TM

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 5/20/96

TM,

Thầy vui nhận được thư con, con nhớ đến Thầy dù con đang lặn ngụp trong trường đời, trong lúc quên cả hồn vía của chính con đến khi gặp phải sự kích động của trường đời không thể giải quyết được. Nay con nhớ đến Thầy, khi Thầy còn sự hiện diện tại mặt đất, chỉ cống hiến pháp tu cho tất cả mọi người. Người nào ý thức được có duyên, nhận lấy mà thực hành đi tới để giải quyết cho tâm thân của chính mình. Làm người không biết mình từ đâu đến đây, rồi sẽ về đâu, vốn vẹn chỉ có phần hồn đang làm chủ, tức là sự sáng suốt của chính con. Nếu con không có hành pháp khứ trước lưu thanh tiếp tục hội trụ ánh sáng trên bộ đầu khối óc thì làm sao con biết được phần hồn, để thấy rõ phần hồn là chủ nhân ông của tiêu thiên địa, của thể xác này. Dù có múa máy cách mấy đi nữa cũng phải thuận tình Trời mới có cơ hội tiến hoá. Cho nên phải nhận một pháp tu, thực hành trật tự, thanh tịnh mới xuất phát được. Lúc đó chúng ta mới thấy rõ đời đạo song tu. Đạo là xuất phát đi lên, học tới vô cùng. Đời là nghiêm túc, giữ trật tự để tiến hóa theo định luật của Trời Đất. Biết được luật nhân quả thì không làm điều gì sai quấy, không lường gạt mình nữa. Thực tâm thực hành, thấy đường lối đó là đường lối đúng đắn, thẳng hoa tiến hoá, tự cứu và tự phát triển, chớ không có lệ thuộc bởi ai.

Cho nên Thầy đã hành tới ngày hôm nay chắc chắn con cũng nghe được và thấy rõ Thầy càng ngày càng có sức khỏe dồi dào. Trái ngược lại với những tin đồn đãi ở thế gian đã nói là Thầy chết rồinày kia kia nọ, bệnh hoạn đủ thứ, bán thân bất toại, nhưng ngày hôm nay Thầy vẫn bình an, vui khỏe và đi đây đi đó thuyết giảng cho các giới có cơ hội tu học, để hiểu rõ chính mình, nhiên hậu mới đem lại sự hoà bình trên mặt đất. Chiến tranh là do đâu xảy ra ? Do óc con người chưa thấu triệt được nguyên lý sanh tồn của chính mình mà tạo ra chiến tranh. Tình đời đen bạc con đã thấy, đụng chạm rồi con thấy không thật. Người phải bệnh, phải chết

trước mặt con, con đã thấy là không sao tránh khỏi, vì người không biết tự cứu và không hiểu được nguyên năng sẵn có của chính mình. Xác chúng ta thật là một khối điển quang của Trời Đất hình thành. Con ăn cái gì để lớn? Có phải ăn cơm không? Hột lúa do đâu mà có? Có Trời Đất mới có lúa, mà ăn cơm vô thấy khỏe mạnh, mặt mày hồng hào, tươi tắn, là do điển của càn khôn vũ trụ hỗ trợ cho cuộc sống của con. Nếu con không có điển thì con không có nói chuyện được. Không có điển thì con không suy nghĩ được. Sự liên hệ giữa con người và Trời Đất không ngừng nghỉ được. Cho nên con giảng làm xuống thế gian mang xác làm người chỉ là để học hỏi. Học hỏi ở đâu ? Học hỏi nơi sự kích động và phản động mới thấy giá trị thanh tịnh của chính mình mà ăn năn sám hối, tự sửa tự tiến. Kiếp này chịu sửa thì kiếp sau sẽ tốt. Nếu kiếp này thiếu thốn đau khổ, buồn bực thì kiếp trước người không có tu, thiếu sáng suốt kiếp này phải chấp nhận; đó là luật nhân quả.

Kiếp này sanh ra làm người mà hoàn cảnh không tốt, là cũng do tiền kiếp không tu, không hiểu mới làm điều ác thì bây giờ phải thọ nghiệp khổ và sau cái khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp. Cuộc sống của con hiện tại, con đã có duyên với đạo nhiều lần từ lúc ông Sĩ còn sống; ông Sĩ không phải là người không thông minh, người tu trong sáng suốt để hiểu lấy chính mình, và lúc chết người cũng chấp nhận để tiến hoá chứ người không có đại mà sợ chết. Chứng minh nay ông Sĩ ở đâu ? Người sáng suốt thanh nhẹ là ở bên trên; người ngu muội u mê là phải ở dưới, bị đọa đày, nghiệp duyên bị chồng con khổ cực như con thấy nhiều gia đình đã và đang bị. Thức tâm lui về thanh tịnh mới thấy rõ tình đẹp của Trời Đất đã ân ban cho chúng ta mà chúng ta từ chối là vì thiếu thanh tịnh không cảm nhận được. Cho nên nhận pháp là để tu, lui về thanh tịnh, tự hiểu mình là cần thiết. Nếu thế gian này mà mọi người tự hiểu lấy chính họ thì đâu có chiến tranh. Họ bị lôi cuốn bởi ngoại cảnh, tạo thành chiến tranh vì họ không hiểu lấy chính họ họ mới theo chiều hướng của những người ngu xuẩn, kích động và không trách nhiệm giáo dục được. Sai trái không tiến hoá nổi.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

PHÁP LÝ: là mình phải nói rành rẽ.

VÔ VI: là đi tới KHÔNG, nhưng mà còn KHÔNG nữa mới hiểu được gốc gác của mình là vô sanh bất diệt.

KHOA HỌC: là sự tiến hoá vô cùng trong tâm thức của chúng ta.

PHẬT PHÁP: là thanh nhẹ an nhàn trong một kiếp làm người tới lúc chết sẽ được thanh tịnh và tốt đẹp vinh quang.

Con tu theo PLVVKHHBPP là để giúp cho con phát triển tâm lẫn thân, trật tự điển năng trong cơ tạng, trật tự của khối óc và gốc gác sẵn có của con được tiến hoá tới vô sanh bất diệt. Luồng điển vô cùng đó là vô sinh, chỉ có Thượng Đế chuyển xuống thể gian vậy thôi, chứ người thể gian không có ai có thể chế con ra được. Khi con thấy giá trị của con, thì con mới tu. Nếu con không thấy giá trị của con là con còn mơ hồ, không tin lấy chính con làm sao tu ?

Phải tin nơi khả năng của con mới thật sự là người tu. Thiên Địa Nhơn - Trời Đất Người, tất cả thể xác con là do luồng điển của càn khôn vũ trụ hình thành. Con nháy mắt được, nói năng được, tất cả đều nhanh như chớp nhưng chỉ có thiếu trật tự thôi. Nếu có trật tự thì con là ánh sáng. Con thấy cái bóng đèn không? Tại sao bóng lại sáng? Nó cũng có âm có dương hợp thành ánh sáng tự nhiên. Còn ánh sáng của mặt trời nó đâu có hiểu nó sáng, nó quy về một mối, bừng sáng, cứu độ tất cả nhân sanh, chiếu cho tất cả mọi người bất phân giai cấp, nhưng mà thể gian phân giai cấp làm trì trệ sự tiến hoá của tâm linh. Con nhìn mặt trời tới ngày hôm nay thấy rằng khoa học đã tìm ra cái gì cũng hữu ích, từ ánh sáng mặt trời ban xuống đến việc chữa trị mắt người ta họ làm rất đẹp các chuyện cũng từ điển năng của Trời. Thể xác con có trật tự cũng như mặt trời, mặt trăng nhưng chỉ thiếu thanh tịnh nên không thấy. Bịt con mắt bên tay mặt thì con nhìn tay trái không thể ngó xa được đó là mặt trời. Còn bên tay mặt nhìn xa được đó là mặt trăng. Cơ tạng của con đầy đủ hết, cơ tạng của con không thiếu chỗ nào hết: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, tứ đại giai không, tứ đại giả hợp thành. Nước lửa gió đất hợp thành thể xác bây giờ, con khai thác ra con sẽ thấy lớn rộng vô cùng, mà khai thác bằng cái gì ? Lấy búa đập hoặc đinh đóng, lấy tâm thức khai thác điển quang thanh tịnh trong con người. Thiền pháp Vô Vi sẽ tự ngay trung tìm bộ đầu, khi tịnh trụ hoà hợp với tinh ba vũ trụ thì đời đạo song tu.

Đời là thể xác con được bình an, có lối thoát. Đạo là con nhắm mắt là thấy đường đi để tiến hoá tới vô cùng và không có nhứt nhát lệ thuộc nữa.

Thực hành đúng đắn để cứu khổ ban vui. Cái khổ là chúng ta không hiểu là khổ. Cứu được khi biết mình là hết khổ rồi, đem sự vui ảnh hưởng cho những người kế tiếp thì con làm việc cho tất cả mọi việc ở tương lai. Tại sao không làm chuyện hữu ích cho chính con, còn chần chờ gì nữa ?

Hướng ngoại là con theo về tình đời, con học hết ngành này tới ngành nọ, rốt cuộc con đâu có làm được cái gì đâu ? Làm chút chút, li ti rồi chết mà thôi, không có phát triển được tâm linh không thấy rõ mình là đau khổ nhứt trong lúc chết. Bây giờ chúng ta có cái pháp hành, khai thác lấy chính mình, phát triển về tâm linh, quý báu biết là bao nhiêu, cứ hành đi !

Thầy không phải là người ngu, Thầy cũng là con người như con, cũng ăn, ngủ, đại tiện như vậy nhưng mà Thầy thấy một con đường phải đi, bắt buộc phải đi. Thầy đi mấy chục năm rồi dù phong ba bão táp nguy hiểm, Thầy cũng giữ một đường lối thanh tịnh và tiến hoá. Nhiều người tu nửa chừng, chê Thầy, bỏ Thầy nhưng mà rốt cuộc rồi cũng trở lại vì không có đường nào quý bằng ánh sáng của nội tâm. Khi con thiền giác thanh tịnh rồi, con thấy ánh sáng của nội tâm con bừng sáng con hiểu chuyện tất cả vũ trụ thì tại sao con không hành ? Trực giác của con được khai triển, sáng suốt nhận định rõ rệt từ li từ tí thì tại sao con không làm chuyện hữu ích? Tại sao con không làm chuyện cần thiết cho chính con và ảnh hưởng nhân loại ở tương lai.

Cho nên, con có khối óc, còn tinh táo mà không làm chuyện cho chính mình và không nên làm chuyện không cần thiết, thì tự nhiên ánh sáng nó sẽ trụ trên bộ đầu, và tâm thức con sẽ an nhiên tự tại trong trực giác, vô tự chân kinh chứ không phải đọc sách mà gieo trong óc sự rắc rối và không tiến hoá được. Thực hành để phát triển mới thật sự tiến hoá. Thầy không có biết nói gì hơn! Bên trên Thầy đã trình bày sự thật trong con tiến hoá của tâm linh. Con nên nghiền ngẫm và thực hành là con sẽ có cơ hội tự cứu con. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Làng Vô Vi - khu đất dành riêng cho bạn đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v... của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

Hướng Tâm Cầu Nguyên

Xin các đạo hữu hướng tâm cầu nguyện cho đạo hữu Lý Đức Bảo, từ trần ngày 06-12-96 tại Perpignan (*Pháp Quốc*), hưởng thọ 47 tuổi.

HỘI ÁI HỮU VÔ-VI PHÁP QUỐC

Anh Nguyễn Phụng Yêm vừa từ trần vào ngày 12 tháng 12 năm 1996, lúc 6 giờ sáng tại Montréal, Canada, tuổi Tân Mùi.

Xin bạn đạo hướng tâm cho linh hồn anh được siêu thoát.

HỘI ÁI HỮU VÔ-VI CANADA

Văn Nghệ Vô Vi

ÂU - Á TƯƠNG HỘI

*Lời thơ Đức Thầy Lương Sĩ Hằng.
Kim Thanh phổ nhạc Vọng Cổ.*

“Bao la lớn rộng ngày nay đến
Tụ hợp chung vui rõ đạo nền
Âu Á quy hồi tâm tự thức
Cùng chung học hỏi ý tâm nên.”

Trăng Thu Dạ Khúc:

Á . . . Âu Tương Hội một nhà đoàn viên ấm êm !
Ước mơ phi nguyên! Trong điển quang chung
thiên!

Tình thương chan chứa quá bao la . . .
An vui quy hội đạo nền cùng nhau tiến tu.
Về đây, giải tan mây mù ! ! !
Thức tâm thanh tịnh tự hành tự tu không chấp
mê.

Vọng Cổ (1)

Đã hơn hai mươi năm qua chúng ta được duyên
lành tương hội, tất cả tiến bước về đây cùng chung
học hỏi, được sống bên nhau thật quá vui ... mừng!
Dù có cách xa vẫn tự tiến không ngừng! Hạnh
phúc thay cho nhân sinh đau khổ, bởi nhận được
pháp tu thiền biết giải trừ lưu thanh:

“Tâm nền rõ pháp bề trên
Ân ban tận độ chẳng quên đường về
Tự mình thức giấc bến mê
Hồn minh phân giải ta trở về hương quê ...”

Vọng Cổ (2)

Thấm thía biết bao lời cao ý đẹp, Thầy bạn xót
chia nguyên lý vui hoà! Tự thức cảm giao chung
sống thật thà! Khai triển tình người luôn thực hành
đạo đức, thức giác chính mình thanh tịnh thân
tâm:

“Diễn thanh phát triển sanh tồn
Hành trình nhện nhục giữ hồn lo tu
Bình tâm thực hiện ngao du
Trì tâm học hỏi cảnh đời an vui ! ...”

Lý Tòng Quân

Mang ơn Thầy . . . Ban tâm từ giảng rao,
Đã thương trao bức cẩm nang tu hành.
Thầy vén mây mù . . . cho con nhìn ánh trăng.
Ngàn ánh trăng thanh, đang sáng soi nhân loại.
Ôi vui mừng biết bao ! Con cuối đầu cảm ân.

Vọng Cổ (4)

Một kiếp nhân sinh thật vô cùng ngắn ngủi, nhờ
ân sư đã khai thông trí tuệ, con thức giác tự mình
soi sáng chơn .. Hồn ! Quên hết lợi danh sóng gió
dập dồn ! Tinh tấn công phu thực hành mười điều
tâm niệm. Rèn luyện đạo đời giữ vẹn pháp tu thân:

“Hồn thời dứt khoát đến nơi
Trời ban tình đẹp hợp thời cộng tu
Chẳng còn tính toán tiền xu,
Xa gần cũng vậy cũng tu tiến hoài!”

Vọng Cổ (5)

Âu Á Tương Hội thấm tình huynh đệ, thỏa dạ
thương yêu nguyên lý nhiệm mầu! Đoàn kết bên

nhau chung một chuyến tàu! Về bến giác đời đời
an lạc. Tiếng Di - Đà thanh thoát thiêng liêng!

“Sửa mình tiến hoá chẳng sai
Nam Mô Lục Tự niệm hoài không ngưng
Nhớ Trời chẳng có người dung
Cùng chung học hỏi cảm ứng luật Trời !”

Lý Tòng Quân:

Đây con đường ! Đây con đường tu thân !
Giữ pháp tu; thờ chiếu minh, soi hồn !
Thường chuyển chuyển cần, năng thực hành
pháp luân.
Ngồi sáng Mâu-Ni trong điển quang thanh tịnh.
Dâng tâm thành quý thương ! Lên Đức Thầy
kính yêu!

Vọng Cổ (6)

Tiếng Thầy giảng hòa không gian diễm ảo, lời
thật thà từ ái cả càn khôn. Tha thiết khai minh
thức giác chân hồn, thơm ngọt nước cam lồ huyền
diệu, nhìn xa hiểu rộng, chung hòa ba cõi, giải
nghiệp tâm thoát sinh tử luân hồi !

“Giữ Tâm thanh tịnh hợp thời
Á Áu là một do Trời ân ban
Càn khôn vũ trụ pháp tràng
Chàng nàng học hỏi chàng nàng tiến thân.”

Lời thơ Đức Thầy Lương Sĩ Hằng.

Kim Thanh phổ nhạc vọng cổ

K.T. kính bái.

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved